

ἐν Ουασιγκτῶν δημοσιεύουσι τὴν ἀκόλουθον γνωστοποίησιν πρὸς γινῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων·

«Ὁ κλιβάνος, ὃν ὁ διδάκτωρ Ἰούλιος Le Moigne κατεσκεύασε δι' ἀτομικὴν αὐτοῦ καὶ τῶν περιόχων χρῆσιν, τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δημοσίου, εἰ καὶ οὔτε πληροφορίας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀφῆκεν οὔτε κεφάλαια πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο προσετέθη μικρὰ αὐξήσις εἰς τὸ τίμημα τῆς ἀποτεφρώσεως ἐκάστου σώματος.

«Οἱ ἐπιμεληταὶ τότε μόνον δέχονται πρὸς καύσιν σῶμα, ὅταν ὁ θάνατος εἴνε πρόσφατος καὶ προῆλθεν ἀπὸ φυσικὴν αἰτίαν, ὅπερ δέον ν' ἀποδεικνύεται ἀπὸ πιστοποιητικῶν τοῦ ἱατροῦ τοῦ ἀποθανόντος καὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος.

«Ἐξικοσι τέσσαρες ὥραι περίπου ἀπαιτοῦνται πρὸς παρασκευὴν τοῦ κλιβάνου, πρὶν ἢ τὸ σῶμα εἰσαχθῆ ἑντὸς αὐτοῦ. Μετὰ δύο ὥρας ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κλιβάνῳ τὸ σῶμα ἀποτεφροῦται. Ὅπως ὅμως ἀφαιρεθῆ ἡ σποδὸς τοῦ καέντος σώματος, δέον νὰ μείνη αὖτις πρὸς ἀπόψυξιν εἴκοσιν ἕως εἰκοσιτέσσαρας ὥρας. Ἡ σποδὸς τίθεται ἐντὸς κιβωτίου ἐκ κασιτέρου ἐσφραγισμένου, καὶ οὕτω δύναται εἶτε ν' ἀπαχθῆ παρὰ τῶν φίλων εἶτε νὰ σταλῆ διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Τὸ βάρος ποικίλλει μεταξὺ 5 ἕως 7 λιτρῶν.

«Ἡ βρῆς ἀποτέρωσιν ἐνὸς σώματος ἀπαιτούμενη δαπάνη ὑπολογίζεται εἰς 45 δολλάρια, μετ' ὅλων τῶν μέχρι τοῦ σταθμοῦ τῆς Ουασιγκτῶνος ἐξόδων, ἥτοι νεκροφόρου ἀμάξης, ὀχήματος, κιβωτίου πρὸς ἐναπόθεσιν τῆς σποδοῦ, καυσίμου ὕλης, ἐργασίας, κλπ. κλπ.»

N **

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΤΑ

Ἐν ταῖς ἡμετέραις ἀναμνήσεσι συχνάκις ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς ἐπτὰ. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνευρίσκεται κατὰ πάσαν σχεδὸν σελίδα τῆς ἱερᾶς Γραφῆς, ἕνεκα τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν, ἐν αἷς ἐκτίσθη ὁ κόσμος, διότι ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε ἱερὸς, ἔχομεν ἐν τῇ ἀρχαιότητι τὰ ἐπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου, τὴν ἐπτακέφαλον ὕδραν, τὸ μυθῶδες τοῦτο τέρας, ὅπερ διητᾶτο ἐν τῇ κατὰ τὴν Πελοπόννησον λίμνῃ Λέρνῃ—τὰς ἐπτὰ παχέας καὶ τὰς ἐπτὰ ἀπόρους ἀγαλάδας, αἵτινες προήγγελλον εἰς τὸν Φαραῶ ἐπτὰ ἔτη εὐφορίας καὶ ἄλλα ἐπτὰ ἀφορίας—τὸν πόλεμον τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, ἥτοι τὸν πόλεμον, ὃν ἐπεχείρησεν ὁ Ἄδραστος μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν Ἀργείων ἡρώων, ὅπως ἀναβιβάσθαι πάλιν εἰς τὸν θρόνον τῶν Θηβῶν τὸν Πολυνείκη, ὅθεν καὶ ἡ τραγωδία τοῦ Αἰσχύλου Ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας—τοὺς ἐπτὰ σοφοὺς τῆς Ἑλλάδος—τοὺς ἐπτὰ λόγους τῆς Ῥώμης—τὴν πολιτείαν τῆς ἐπιανήσου—τοὺς ἐπτὰ ἀδελφοὺς, ὅπως ὀνομάζονται τὰ ἐπτὰ ὄρη τῆς Τιγγιτανικῆς Μκρυτανίας,—τὰς ἐπτὰ θαλάσσας, ὅπως ὀνομάζοντο ἄλλοτε τὰ ἐπτὰ στόμια, δι' ὧν ἐξέβαλλον εἰς τὴν Ἀδριατικὴν ὁ Πάδος—τὰ ἐπτὰ

στόμια τοῦ Νεῖλου—τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπταπύργιον—τοὺς ἐπτὰ ἐπισκόπους, οἵτινες κατὰ τὴν ἱερὰν παράδοσιν ἀπεστάλησαν εἰς Ἴσπανίαν ὑπὸ τοῦ Πέτρου καὶ Παύλου—τὰ ἐπτὰ τέκνα τοῦ Λάρα, ἐπίσημα ἐν τοῖς ἰσπανικοῖς χρονικοῖς, τὸ θέμα ἐνὸς τῶν δραμάτων τοῦ Λόπε δὲ Βέγα—τοὺς ἐπτὰ ἐκλεκτοὺς, τοὺς ἡγεμόνας δὴλ. ὅσοι εἶχον ἄλλοτε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσι τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, καὶ οὔτινες ἐγκατεστάθησαν ἐν ἔτει 1292—τὸν ἐπταετῆ πόλεμον, ἐφ' οὗ ἡ Πρωσσία ἔγεινε δύναμις πρώτης τάξεως.

Σημειωτέον ἀκόμη, ὅτι καὶ ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ ὁ ἀριθμὸς ἐπτὰ εἶνε συχνότατος. Ἡ ἑβδομάς ἔχει ἐπτὰ ἡμέρας, ἡ μουσικὴ ἐπτὰ τόνους καὶ τὸ πρῖσμα ἐπτὰ χρώματα· πλὴν τῶν τηλεσκοπικῶν, οἱ πλανῆται εἶνε ἐπτὰ. Ἔχομεν ἐπτὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα καὶ ἐπτὰ μυστήρια· ἐάν δὲ πρέπη νὰ πιστεῦσωμεν τοὺς φυσιολογοῦντας, ἐντὸς ἐπτὰ ἐτῶν μεταβάλλεται τὸ ἀνθρώπινον δέρμα. Οἱ Γάλλοι λέγουσι παροιμιωδῶς πλὴν ἄλλων καί· Πρέπει νὰ στρέψῃς ἐπτάνις τὴν γλῶσσαν ἐντὸς τοῦ στόματός σου πρὶν λαλήσῃς· οἱ δὲ Ῥῶσοι· Οἱ ἐπτὰ δὲν προσμένουν τὸν ἕνα· καὶ οἱ Ἴσπανοί· Μὴ ἐπαίνει μηδὲ κατηγόρει τινὰ πρὶν παρέλθωσιν ἐπτὰ ἔτη.—Λέγουσι κοινῶς, ὅτι οἱ πλὸν σοφοὶ ἄνθρωποι ἀμαρτάνουσιν ἐπτάνις τῆς ἡμέρας, καὶ δσάνις αἰσθανόμεθα χαρὰν τινὰ ζωηρὰν, λέγομεν ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὸν ἑβδομον οὐρανόν.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑ

Ἡ ἀκάματος ἐνασχόλησις τοῦ λόρδου Βρούχαμ κατέστη σχεδὸν παροιμιακὴ. Ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη ἐξηκολούθησεν ὑπηρετῶν τὴν κοινωνίαν, καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡσχολήθη εἰς τὴν νομοθεσίαν, τὴν φιλολογίαν, τὰ πολιτικὰ, τὴν ἐπιστήμην· εἰς ἅπαντα δὲ ταῦτα ἠρίστευσε. Τίνι τρόπῳ κατόρθωσε τοῦτο ἐφαίνετο μυστήριον εἰς πολλοὺς. Ὁ Σίρ Σαμουὴλ Ρώμιλλυ, ἀρνηθεὶς νὰ ἀναδεχθῆ νέαν τινὰ ἐργασίαν, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δὲν εὐκαιρεῖ, εἶπεν· «Ἐπάγγετε εἰς τὸν Βρούχαμ· οὗτος κατορθώνει νὰ εὐρίσκη καιρὸν διαθέσιμον πρὸς πάσαν ἐργασίαν. Τὸ μυστήριον ἦτο ὅτι οὐδ' ἐπὶ λεπτὸν ἔμμεν ἀργος, ἐκτὸς δὲ τούτου ἦτο λίαν ἰσχυρὰς κρίσεως. Προβεβηκῶς ἤδη τὴν ἡλικίαν, ὅτε οἱ πλείστοι ἤθελον ἀποχωρήσει τῶν ἐγκομιῶν, ἵνα γευθῶσιν ἀνενόχλητοι τὴν διὰ κόπου ἀποκτηθεῖσαν σχολήν, ὁ λόρδος Βρούχαμ ἤρξισε καὶ ἐξηκολούθησε σειρὰν λεπτομερῶν ἐρευνῶν περὶ τῶν νόμων τοῦ φωτός, ὧν καθυπέβαλε τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ σοφώτατα τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων ἀκροατήρια. Συγχρόνως ἐδημοσίευσε θαυμαστάς βιογραφίας τῶν «Ἐπιστημόνων καὶ φιλολόγων τῆς ἐποχῆς Γεωργίου τοῦ Γ'», καὶ ἐλάμβανε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον εἰς τὰς νομοθετικὰς καὶ πολιτικὰς συζητήσεις τῆς ἄνω Βουλῆς. Εἰς

των συναδέλφων του συνεβούλευσαν αὐτῷ νὰ περιορισθῆ ἐκπληρῶν τὴν μόνον ἐργασίαν, ὅση ἀρκεῖ εἰς τρεῖς ἡμέρας ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τοσοῦτος ἦτο ὁ ζήλος τοῦ Βρούχαμ πρὸς τὴν ἐργασίαν, ἥτις ἐγένετο παλαιὰ αὐτοῦ ἔξι, ὥστε οὐδεὶς κόπος τῷ ἐφαίνετο υπερβολικὸς, καὶ τοσαύτη ἡ τάσις πρὸς τὴν τελειότητα, ὥστε ἐλέχθη περὶ αὐτοῦ ὅτι, ἐάν ἦτο ἀπλοῦς κατασκευαστὴς ὑποδημάτων, δὲν ἤθελεν εὐχαριστηθῆ πρὶν ἢ κατασταθῆ ὁ πρῶτος σκυτοτόμος τῆς Ἀγγλίας.

ΤΟ ΛΑΡΔΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΣΡΑΕΛΗ

Ἐν μιᾷ τῶν πολυκρίθμων βιογραφιῶν τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ—Διτραέλη—, ἃς ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἐδημοσίευσαν αἱ ἐφημερίδες, εὐρίσκωμεν τὸ ἀκόλουθον περιεργότατον ἀνέκδοτον τοῦ βίου τοῦ περιωνύμου Ἀγγλοῦ πολιτικοῦ.

Ὁ Διτραέλης δὲν ἦτο μόνον μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ καὶ σὺζυγος ἐξαιρετός. Ἐξ ἄλλου ἢ κυρία Διτραέλη ἦτο πρότυπον ἀγαθῆς συζύγου. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Ἀγγλίαν δὲν ὑπῆρχεν ἀνδρόγυνον ζῶν ἐν πληρεστέρᾳ ὁμοφροσύνῃ καὶ ἀμοιβαίᾳ ἀγάπῃ.

Εἰς κοινότητα τινὰ τῆς κομητείας Essex, τὴν Dunmow, ἔθος ὑπάρχει νὰ ἀπονέμεται κατὰ πᾶν ἔτος δημοτελῶς καὶ ἐπισήμως τεμάχιον *larδιον* (χοιρείου λίπους) εἰς τὸ ἀνδρόγυνον ἐκεῖνο, ὑπερῆξεν ἐν πληρεστάτῃ συμπνοίᾳ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

Τὸ ζεῦγος, ὑπερῆξεν ἀξιοθῆ τοῦ βραβείου, δυνάει ἐπὶ τῆς ἀγίας Γραφῆς ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ἐκκλησίας τοῦ Dunmow, ὅτι ἐφ' ὅλον τὸ ἔτος οὐδεμίαν οὐδέποτε συζυγικὴν ἔρις διεστάραξε τὴν οἰκιακὴν εἰρήνην.

Πρὸ τινων δ' ἔτων ὁ κ. Διτραέλης παρουσιάσθη μετὰ τῆς συζύγου του εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ Dunmow, ἵνα ἀπαιτήτῃ τὸν ἀμοιβὴν τῆς ἐπὶ ὅλον ἔτος ὑπομονῆς καὶ ἀμοιβαίας συγκαταβάσεως. Ἐλαβε δὲ τὸ *larδιον* μὲ ὅλας τὰς ἐπιζομένους διατυπώσεις. Τὸ βραβεύμενον ζεῦγος ὀφείλει νὰ γονυπετήσῃ ἐπὶ δύο δέξυτμήτων λίθων ὅπως ὁμοίῃ τὸν ἥκον, καὶ νὰ μείνῃ οὕτω καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς προσλαλίας τοῦ ἱερέως. Τὴν υποχρέωσιν ταύτην ἐτήρησαν θρησκευτικῶς ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Διτραέλη, κατόπιν δὲ ἐγερθέντες καὶ συμπλέξαντες τοὺς βραχίονας ἐπέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀστείης καὶ ἀλλοκότου πομπῆς, ὅφ' ἦς συνοδεύεται πάντοτε ἡ τελετὴ ἐκείνη.

Ἐάν παρόμοιον ἔθος ἐπεκράτει καὶ ἐν Ἑλλάδι, θὰ ὑπῆρχον ἄρα γε πολλὰ ἀνδρόγυνα δυνάμενα νὰ διεκδικήσωσι τὸ *larδιον*, ὑπερῆξεν ἀπενεμήθῃ εἰς τὸν κ. καὶ τὴν κυρίαν Διτραέλην;

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἡρωτάτω καθηγητῆς τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς, πῶς συνέβη τὸ ὅτι ὑποψήφιοι τινες διδάκτορες ἀμαθεῖς ἔτυχον ὄχι κακῆς ὑποδοχῆς παρ' αὐτῷ.

— Διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιστήμων, ὅτι οἱ ἀμαθεῖς αὐτοὶ διδάκτορες εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀκολούθως μᾶς προσκαλοῦσιν εἰς τὰ συμβούλια!

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ. * *

Δικαστῆς. Πῶς ἐτόλμησες νὰ σπάσης τὴν νύκτα τὴν κλειδαριάν;

Κατηγορούμενος. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε δικαστῆ, ἀλλὰ τὴν παρελθούσαν φορὰν μ' ἐπετιμήσατε ὅτι ἐκλεψα ἐν σταθερᾷ μεσημβρία, τῶρα δὲ μὲ κατηγορεῖτε ὅτι ἔκαμα τὴν πράξιν τὴν νύκτα. Πότε λοιπὸν πρέπει νὰ ἐργάζεται τις;

Ἡ μικρὰ Νίνα, τιμωρηθεῖσα διὰ σφάλμα τῆς, ξεκωφαίνει ὅλον τὸ σπῆτι μὲ τὰς φωνὰς τῆς.

— Θὰ σωπάσης; τῆς λέγει ἡ μήτηρ τῆς.

— Ὁχι, ὄχι, δὲν θὰ σωπάσω.

— Ἄ, δὲν σωπαίνεις! τῶρα βλέπεις τί ξύλο θὰ φάγῃ ἡ κόκκα σου; . . .

Ἐν τῷ ἄμα ἡ Νίνα ἔμεινεν ἀναυδος.

Ῥωσσικαὶ παροιμίαι :

Οἱ ἄνθρωποι ἀγαποῦν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ προσκαλοῦσι τὸ ψεῦδος εἰς τὸ τραπέζι των.

Ἐπάρχει μεγάλη πειθὴ εἰς ἕν χρυσοῦν ξούλιον.

Εἰς πολλοὺς, οἱ ὁποῖοι φέρουν ταινίαν εἰς τὸ στήθος, θὰ ἤρμοζε μᾶλλον βρόχος εἰς τὸν λαιμὸν.

Ἡ γλῶσσα τῶν γυναικῶν ἐπροξένησε πολλὰς καὶ τὸν θάνατον ἀνδρῶν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ πολιτεία, τὸ καλλιτέχνημα τοῦτο τοῦ λελογισμοῦ οὐ ἐγωϊσμοῦ, τὸ σύνολον ὅλων τῶν ἀτομικῶν ἐγωϊσμῶν, ἔθετο τὰ δίκαια ἐκάστου εἰς χεῖρας ἐξουσίας πολὺ ἀνωτέρας τῆς τοῦ ἀτόμου, ἥτις ἐξαναγκάζει τοῦτο νὰ σέβεται τὰ δίκαια τῶν ὁμοίων του. Οὕτω δὲ καθιέρωθη ὁ ἄμετρος ἐγωϊσμὸς σχεδὸν πάντων, ἡ κακία τῶν πολλῶν, ἡ ἀγριότης τῶν ὀλίγων, καὶ οὕτως ὁ καταναγκασμὸς ἐπήνεγκεν ἀπατηλὴν τινὰ τάξιν. Εὐθὺς ὁμοῦ ὡς ἡ προστατευτικὴ δύναμις τῆς πολιτείας ἐκλίπη ἢ παραλύθη, ἀναφαίνονται ἐν πλήρει ἡμέρᾳ πᾶσαι αἱ ἀκόρεστοι ὀρέξεις τοῦ ἀνθρώπου, τὸ φιλάρπαγον καὶ ἀπληστον αὐτοῦ, ἡ ὑπερὰ φιλαργυρία, ἡ κεκορυμμένη κίβδηλεια, ἡ κακία, ἡ ἀπιστία, καὶ τότε ὀπισθοχωροῦμεν, βάλλομεν ὀρέξιας κραυγὰς, ὡς προσκρούσαντες εἰς ἄγνωστον τέως τέρας. Ἐν τούτοις ἄνευ τῆς ἀντιστάσεως τῶν νόμων, ἄνευ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ ἀπαραιτήτων ὄντων, τὰ πάθη ἐκεῖνα ἤθελον θριαμβεῦσι καθ' ἐκάστην. Πρέπει ν' ἀναγνώσῃ τις τὰς διασήμεους δίκαιας, τὴν ἱστορίαν τῶν χρόνων τῆς ἀναρχίας, ὅπως ἴδῃ τί κρύπτεται εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀνθρώπου, ποῖαν ἀξίαν ἔχει ἡ ἠθικὴ του. Αἱ μυριάδες τῶν ὄντων, αἱ πρὸ τῶν ὀφθαλ-